

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martyiny Borovcové a soudců JUDr. Romany Novákové a Mgr. Borise Nypla ve věci

žalobkyně: **GARNET Czech Invest s. r. o.**, IČO 09959441
sídlem Hybernská 1012/30, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Josefem Břeněm
sídlem 28. října 205/45, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]

o zaplacení 22.000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 10. 11. 2022
č. j. 16 C 190/2022-25

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v napadené části výroku II **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni zákonný úrok z prodlení ve výši 8,50 % ročně z částky 22.000 Kč od 20. 12. 2022 do zaplacení, ve zbylé části je výrok II odvoláním nedotčen.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni k rukám jejího advokáta náklady řízení před okresním soudem ve výši 1.964 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni k rukám jejího advokáta náklady řízení před krajským soudem ve výši 2.178 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Výrokem I napadeného rozsudku okresní soud uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku částku 22.000 Kč. Ve výroku II zamítl žalobu co do zákonného úroku z prodlení ve výši 8,50 % ročně z částky 22.000 Kč od 13. 12. 2021 do zaplacení. Výrokem III zavázal žalovaného povinností nahradit žalobkyni k rukám jejího zástupce náklady řízení ve výši 1.628,10 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalobkyně se jako postupitelka domáhala zaplacení pohledávky z úvěrové smlouvy uzavřené mezi [REDAKCE] jako úvěrující a žalovaným jako úvěrovaným dne 1. 4. 2021. Okresní zjistil, že právní předchůdkyně žalobkyně poskytla žalovanému na základě spotřebitelské smlouvy o úvěru částku ve výši 22.000 Kč. Právní předchůdkyně žalobkyně porušila povinnost řádně posoudit úvěruschopnost žalovaného. Proto okresní soud shledal úvěrovou smlouvu podle § 87 zák. č. 257/2016 Sb. neplatnou. Žalovanému uložil zaplatit žalobkyni částku 22.000 Kč jako bezdůvodné obohacení. Okresní soud zamítl žalobu na zaplacení zákonných úroků z prodlení s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 4. 2022 sp. zn. 33 Cdo 3675/2021. Ustanovení § 87 zák. o spotřebitelském úvěru je speciální k obecné úpravě vydání bezdůvodného obohacení. Splatnost nároku neodvisí od výzvy věřitele k plnění, nýbrž od možnosti dlužníka (spotřebitele) dluh splatit. Nárok na zákonné úroky z prodlení podle § 1970 o. z. vzniká teprve v okamžiku prodlení dlužníka s vrácením zbývající části jistiny spotřebitelského úvěru v době podle § 87 odst. 1 zák. o spotřebitelském úvěru. O náhradě nákladů řízení okresní soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř. Částečně úspěšně žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení v rozsahu 66,40 %.
3. Žalobkyně podala odvolání proti výroku II a proti souvisejícímu výroku III rozsudku. Namítla, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci podle § 205 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř. Soud prvního stupně nesprávně zhodnotil podmínky přiznání nároku na zákonný úrok z prodlení. Pakliže sám soud prvního stupně uvedl v bodě 14. odůvodnění napadeného rozsudku, že v souladu s § 87 zák. o spotřebitelském úvěru „nárok na zákonné úroky z prodlení podle § 1970 o. z. vzniká teprve v okamžiku prodlení dlužníka s vrácením zbývající části jistiny spotřebitelského úvěru v době podle § 87 odst. 1 zák. o spotřebitelském úvěru“, a za této situace stanovil pariční lhůtu do tří dnů od právní moci rozsudku, souladně měl soud prvního stupně také přiznat žalobkyni úroky z prodlení za období od čtvrtého dne následujícího po nabytí právní moci rozsudku do zaplacení. Žádným výkladem zákona o spotřebitelském úvěru nelze dojít k závěru, že v případě neplatnosti smlouvy o úvěru nemá věřitel nárok na žádné ani zákonné úroky z prodlení. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadený II. výrok rozsudku změnil tak, že žalovaného zaváže k uhrazení zákonných úroků z prodlení od čtvrtého dne po právní moci rozsudku do zaplacení.
4. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou v zákonné lhůtě a že je přípustné (§ 201, § 202 a contr., § 204 odst. 1 o. s. ř.) přezkoumal rozsudek v napadené části bez nařízení jednání (§ 212 a § 214 odst. 3 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.
5. Okresní soud smlouvu správně posoudil jako neplatnou pro porušení povinnosti řádně prověřit úvěruschopnost žalovaného dlužníka podle § 2395 a násl. o. z. a podle § 86 a 87 zák. č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru.
6. Odvolací soud k námitce žalobkyně přezkoumal závěr o nároku na úroky z prodlení požadovaných žalobkyní za prodlení žalovaného s vrácením bezdůvodného obohacení v podobě nevrácené jistiny úvěru.
7. *Podle § 87 odst. 1 zák. č. 257/2016 Sb. poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Spotřebitel je*

povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možností. Podle odst. 2 je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možností spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

8. *Podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 3675/2021 ustanovení § 87 zákona o spotřebitelském úvěru nárok na zákonné úroky z prodlení podle § 1970 o. z. vzniká věřiteli teprve v okamžiku prodlení dlužníka s vrácením zbývající části jistiny spotřebitelského úvěru v době podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru. Účelem takové úpravy je ochrana spotřebitele před lichvářskými praktikami některých poskytovatelů spotřebitelských úvěrů. Důsledkem porušení povinnosti poskytovatele úvěru posoudit úvěruschopnost žadatele (a tedy soukromoprávní sankcí) je neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru a to, že spotřebitel vrací jistinu úvěru podle svých možností. Pokud je spor o vrácení jistiny, rozhodne o jejím splácení soud. Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, aby v novém rozhodnutí reflektoval zjevný spor účastníků o určení okamžiku splatnosti zbývající části jistiny a tuto určil podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru, kdy s ohledem na to, že splatnost zbývající části jistiny na základě dohody stran (možností žalované podle § 87 odst. 1) ani na základě rozhodnutí soudu ještě nastala, zatím nemohl vzniknout nárok žalobkyně na zákonné úroky z prodlení.*
9. V případě, který řešil Nejvyšší soud ČR, existoval spor mezi účastníky o splatnosti dluhu. Potom bylo namístež zabývat se námitkou žalované, že nebylo v jejích možnostech splatit dluh ve lhůtě stanovené žalobkyní a posuzovat konkrétní poměry žalované. Naopak ve věci řešené okresním soudem v tomto případě byl žalovaný v řízení zcela pasivní. Nepřebíral poštu, ve věci se nevyjadřoval, nepodal odvolání. Nenamítal, že by nebylo v jeho možnostech splatit dluh ve lhůtě určené žalobkyní. Mezi účastníky neexistoval spor o to, jaká je doba pro vrácení jistiny úvěru odpovídající možností žalovaného.
10. Přesto se okresní soud měl zabývat otázkou, bylo-li v možnostech žalovaného splatit jistinu úvěru ve lhůtě stanovené žalobkyní. Tato skutečnost však mohla být posouzena pouze objektivně, tedy nebyla-li lhůta k plnění poskytnutá žalobkyní zjevně nepřiměřená vzhledem k výši jistiny.
11. Právní předchůdkyně žalobkyně poskytla žalovanému úvěr ve výši 22.000 Kč dne 12. 4. 2021. Úvěr měl být splacen do 31. 5. 2021. Žalobkyně žádala úrok z prodlení od 13. 12. 2021, když ještě 10. 12. 2021 zaslala žalovanému výzvu k zaplacení dluhu.
12. I bez znalostí konkrétních poměrů žalovaného není důvodu považovat lhůtu 6,5 měsíce od splatnosti úvěru do doby, od kdy žalobkyně požadovala úroky z prodlení, pokud šlo o splacení částky 22.000 Kč, jako obecně nepřiměřenou. Žalobkyně nadto žádala v odvolání úroky z prodlení až od čtvrtého dne po uplynutí lhůty k plnění stanovené soudem, tedy od 20. 12. 2022. V takovém případě měl žalovaný možnost jistinu úvěru ve výši 22.000 Kč bez dalších sankcí vrátit od 1. 6. 2021 do 19. 12. 2022, tedy po dobu 1,5 roku. Nebylo důvodu nepřiznat žalobkyni právo na úroky z prodlení v požadované výši 8,5 % ročně z částky 22.000 Kč od 20. 2. 2022 do zaplacení.
13. Krajský soud proto změnil napadenou část výroku II okresního soudu a uložil žalovanému zaplatit žalobkyni zákonný úrok z prodlení ve výši 8,50 % ročně z částky 22.000 Kč od 20. 12. 2022 do zaplacení (§ 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř.).
14. Krajský soud znovu rozhodoval o náhradě nákladů řízení před okresním soudem. Žalobkyně se původně domáhala zaplacení částky 26.444 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 1. 6. 2021 do zaplacení, tedy celkem 29.600 Kč i s požadovaným příslušenstvím. Žaloba byla vzata zpět o částku 4.444 Kč a žalobkyně nově požadovala úrok z prodlení z částky 22.000 Kč od 13. 12. 2021 do zaplacení, ve zbylé části vzala žalobu zpět. Žalobkyně nově požadovala celkem částku 23.706 Kč. Zpětvzetí žaloby bylo v rozsahu 20 %. Žalobkyni proto náleží 80 % požadovaných nákladů řízení. Ty okresní soud správně stanovil částkou

2.452 Kč. Žalovaný nahradí žalobkyni k rukám jejího advokáta (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) náklady řízení před okresním soudem ve výši 1.964 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).

15. Předmětem odvolacího řízení byly úroky z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 22.000 Kč od 20. 12. 2022 do zaplacení. V souladu s § 8 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. byla tarifní hodnota sporu stanovena částkou 9.350 Kč (pětinásobek ročních úroků ve výši 1.870 Kč). Žalobkyně byla v odvolacím řízení úspěšná. Podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. jí náleží náhrada nákladů odvolacího řízení za podané odvolání. Podle § 7 bod 4, § 11 odst. 1 písm. k) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. má žalobkyně právo na náhradu odměny advokáta ve výši 1.500 Kč a náhrady hotových výdajů 300 Kč zvýšené o 21 % DPH ve výši 378 Kč, celkem 2.178 Kč. Žalovaný nahradí žalobkyni k rukám jejího advokáta náklady odvolacího řízení ve výši 2.178 Kč do tří dnů do právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v § 237 občanského soudního řádu. Dovolání je třeba podat do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Trutnově.

Hradec Králové 20. února 2023

Mgr. Martina Borovcová v. r.
předsedkyně senátu